

تأثیر ریز پوشانی با آلتزینات کلسیم و نشاسته مقاوم بر میزان بقاء لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس (La5) در شرایط مشابه مایع معده-رودهای

حمید میرزابی^۱ هادی پور جعفر^{*۲} عزیز همایونی راد^۳

(۱) دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، گروه بهداشت مواد غذایی، تبریز - ایران.

(۲) دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، تبریز - ایران.

(۳) گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده تغذیه دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز - ایران.

(دریافت مقاله: ۲۳ شهریور ماه ۱۳۸۹ ، پذیرش نهایی: ۵ تیر ماه ۱۳۹۰)

چکیده

یکی از شیوه‌های نوین در زمینه افزایش ماندگاری پروبیوتیک‌ها در داخل فرآورده‌های غذایی پروبیوتیکی و در حین گذراز جهاز گوارشی، به منظور انتقال اینها به روده بزرگ، ریز پوشانی (میکرو اینکپسولاسیون) سلول‌های پروبیوتیکی می‌باشد. این مطالعه با هدف تعیین تأثیر ریز پوشانی با آلتزینات کلسیم و نشاسته مقاوم بر میزان بقاء لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس (La5) در شرایط مشابه مایع معده-رودهای انجام پذیرفت. با پذیری باکتری مورد نظر در محلول نمک صفوایی /۰ درصد و همچنین شرایط مشابه مایع معده (pH=۱/۵۵) و به دنبال آن گرمخانه‌گذاری در شرایط مشابه مایع رودهای (pH=۸/۲۵) با و بدون نمک صفوایی /۰ درصد مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه جهت انجام فرآیند ریز پوشانی باکتری از روش اکستروژن استفاده شد. داده‌ها با استفاده از آزمون t-test مستقل مورداً آنالیز قرار گرفتند. نتایج نشان دادند که میزان بقاء سلول‌های ریز پوشانی شده در شرایط اسیدی مشابه مایع معده و همچنین شرایط مایع رودهای با و بدون نمک صفوایی /۰ درصد بطور معنی داری بیشتر از سلول‌های آزاد است (p<0.05).

واژه‌های کلیدی: لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس، ریز پوشانی، آلتزینات کلسیم، نشاسته مقاوم، مایع معده-رودهای.

موجود در زمینه مدت زمان بقای ارگانیسم‌های پروبیوتیک در داخل محصول و همچنین داخل دستگاه گوارش و افزایش میزان تاثیرگذاری محصولات حاوی آنها است (۳، ۵). در این راستا Sultana و همکاران در سال ۲۰۰۰ میزان افزایش بقای پروبیوتیک ریز پوشانی شده با آلتزینات- نشاسته را در شرایط مشابه معده- رودهای نشان داده‌اند (۲۱). در مطالعه دیگر Krasaekoопt و همکاران در سال ۲۰۰۴ اثر مفید ریز پوشانی در افزایش بقای پروبیوتیک‌ها را با استفاده از سه ماده کیتوزان، آلتزینات سدیم و پلی - ال - لیزین را نشان داده‌اند (۱۲). Cui و همکاران نیز در سال ۲۰۰۰ نقش ریز پوشانی در افزایش بقاء پروبیوتیک هارا توجه کری کرده‌اند (۴). هدف از مطالعه حاضر تعیین تأثیر ریز پوشانی با آلتزینات کلسیم و نشاسته مقاوم بر میزان بقاء لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس (La5) در شرایط مشابه مایع معده- رودهای می‌باشد.

مواد و روش کار

فعال سازی لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس (La5): پس از تهیه آغازگر مورد نظر لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس (La5) Horsholm, Denmark (La5) (CHR-Hansen, Man-Rogasa-sharpe) بسته حامل با دقت در شرایط استریل باز شده و یک گرم از آغازگر در ۱۰۰ میلی لیتر محیط آبگوشت (MRS) (de Man) بصورت یکنواخت مخلوط گردیده و در دمای ۳۷ سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت گرمخانه‌گذاری شد تا آغازگر با جذب آب از حالت کمون خارج شده و وارد مرحله رشد لگاریتمی شود. روز بعد یک

مقدمه

پروبیوتیک‌های میکروب‌های زنده‌ای هستند که وقتی وارد دستگاه گوارش می‌شوند در یک شمار مشخص و معنی‌بی یک یا چند اثر مفیدی را روی سلامتی میزبان می‌گذارند (۱۱). میزان بقاء اندک پروبیوتیک‌ها در شرایط دشوار فرآورده‌های غذایی و نیز شرایط اسید - صفوایی دستگاه گوارش، پژوهشگران راهنمایی به یافتن شیوه‌های بهبود این شاخص ترغیب کرده است. ریز پوشانی بعنوان یکی از تازه‌ترین این شیوه‌ها، اثراً قابل ملاحظه‌ای در این ارتباط داشته است (۱۵). از دیدگاه میکروب‌شناسی ریز پوشانی عبارت است از پوشش دادن لایه‌ای از هیدروکلورید به دور سلول‌های ریز زنده در مقیاس میکروسکوپی و محصور کردن آنها به منظور تفکیک کردن از محیط، طوریکه بقای قابل توجهی از سلول‌ها را باعث شود (۶). در کل هدف اصلی ریز پوشانی پروبیوتیک‌ها بالا بردن مدت زمان ماندگاری پروبیوتیک‌ها در داخل محصول و ایجاد امکان انتقال و آزادسازی اینها در نقاط مناسب دستگاه گوارش است که نحوه انتقال و عبور انواع مختلفی از باکتریهای پروبیوتیک از جمله لاکتوباسیلوس کائئی مورد مطالعه قرار گرفته است (۱۶). مطالعات مختلف دیگری نیز در ارتباط با اثر ریز پوشانی بر روی میزان ماندگاری پروبیوتیک‌ها در حین گذر از مایع معده - رودهای انجام گرفته است (۴، ۱۲، ۱۷، ۲۱). پیشرفت‌های اخیر در زمینه ریز پوشانی پروبیوتیک‌ها، هم در راستای مصارف صنعتی و هم در راستای اهداف ذکر شده می‌باشد و راهگشایی بسیاری از مشکلات

جمع آوری شدند. همه مراحل فوق در شرایط کاملاً استریل انجام پذیرفت.

آزمون دانکها: اندازه و شکل دانکهای حاصل از ریزپوشانی سلولهای میکروبی و طرز قرارگیری باکتری‌ها در درون دانک‌ها بوسیله Alphaphot-2 Y52-T. Japan) میکروسکوپ نوری مجهز به میکرومتر (Nikon-Model (Nikon-Model) و پاشیدن لوگول روی دانک‌ها و همچنین رنگ‌آمیزی گرم دانک‌های شکاف داده شده مورد ارزیابی قرار گرفت. جهت شکاف دادن دانک‌ها، ابتدا دانک‌های درشت تر انتخاب و سپس روی لام بوسیله تیغ جراحی از وسط برش داده شد و بلافاصله روی سطح برش رنگ‌آمیزی گرم انجام گرفت. در این روش‌ها ساختمان کروی و یا بیضی دانک‌های حاصل و پوشینه نشاسته اطراف آنها و همچنین باکتریهای باسیلی شکل درون دانک‌های طور کاملاً روش زیرمیکروسکوپ مشاهده می‌شد.

آزادسازی باکتری از دانک: برای ارزیابی زندگانی گونه‌های پروبیوتیکی ریزپوشانی شده، ۱ گرم از دانک در ۹ میلی لیتر بافر فسفات ۰/۱ مولار و با pH ۷ روح شیکرگیره دار (GMBH. Typ VX5-Germany) در ۳۷ درجه سانتیگراد بمدت ۷۲ ساعت گرمخانه‌گذاری شد (۱۸).

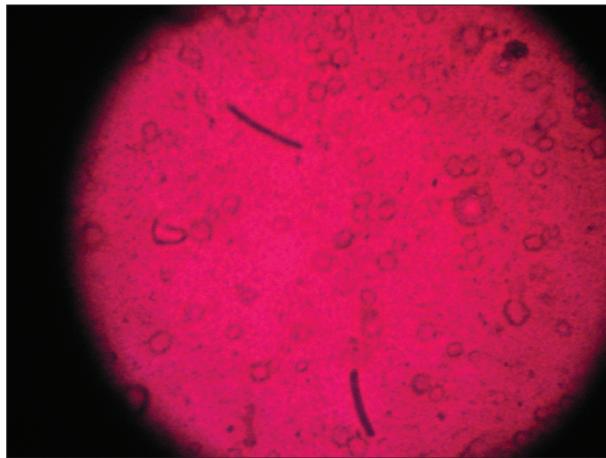
بررسی میزان بقای باکتری‌های ریزپوشانی شده در محلول نمک صفرایی: برای این منظور از یک طرف ۱ گرم باکتری ریزپوشانی شده بصورت دانک و از طرف دیگر ۱ میلی لیتر باکتری آزاد (یکی از تیوب‌های حاوی رسوب باکتری که با سرم فیزیولوژی بصورت امولسیون درآمده) تحت شرایط مشابه به داخل ۱۰ میلی لیتر نمک صفرایی ۰/۶ درصد با pH ۸/۲۵ که قبل از داراً در داخل اتوکلاو ۱۲۱ درجه سانتیگراد بمدت ۱۵ دقیقه استریل شده بود افزوده شده و در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد گرمخانه‌گذاری شدند. سپس در زمان‌های صفر، ۳۰، ۶۰، ۹۰، ۱۲۰ دقیقه گرمخانه‌گذاری، هر کدام از محیط‌ها بوسیله پیتون واتر ۰/۰ درصد رقیق‌سازی شده و در محیط MRS-Salicin-agar بصورت کشت مخلوط و بمدت ۷۲ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد گرمخانه‌گذاری شدند، سپس جهت آنالیز آماری میزان بقای باکتری‌های آزاد و ریزپوشانی شده مورد شمارش قرار گرفتند (۲).

بررسی میزان بقای باکتری ریزپوشانی شده در شرایط مشابه مایع معده و مایع روده ای با و بدون نمک صفرایی: برای این منظور از یک طرف ۱ گرم دانک و از طرف دیگر یکی از تیوب‌های حاوی باکتری آزاد (۱ میلی لیتر امولسیون باکتری) تحت شرایط مشابه وارد لوله‌های حاوی ۱۰ میلی لیتر مایع معده (اسید هیدروکلریک ۰/۰۸ مول حاوی ۰/۲ درصد NaCl و با pH برابر ۱/۵۵ و بدون پیسین) شده و در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد گرمخانه‌گذاری شدند. سپس در زمان‌های صفر، ۳۰، ۶۰، ۹۰، ۱۲۰ دقیقه

میلی لیتر از کشت حاصل، دوباره با ۹۹ میلی لیتر محیط کشت تازه (یک درصد) رقیق گردیده و در گرمخانه ۳۷ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت قرارداده شد. در طول هفته، کشت مذکور سه بار به محیط کشت تازه انتقال داده شده و در پایان ۲۴ ساعت گرمخانه‌گذاری، در یخچال ۴ درجه سانتیگراد نگهداری گردید. هدف از این کار، دسترسی دائم به باکتری‌های پروبیوتیک در فاز رشد لگاریتمی بود (۸، ۹، ۱۴).

جداسازی توده سلولی (خالص‌سازی باکتری): در این مرحله، حدود ۲ میلی لیتر از محیط کشت آبگوشت MRS تهیه شده در مرحله فعال‌سازی کشت آغازگر که در یخچال نگهداری می‌شد را به حدود ۲۰۰ میلی لیتر محیط کشت تازه انتقال داده و در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد به مدت ۱۸ ساعت گرمخانه‌گذاری شد. سپس از آن جهت تخلیص باکتری موردنظر استفاده شد. برای این منظور محیط کشت مذکور کاملاً هم‌زده شد تا به حالت همگن در آید، سپس توسط سپلر یک میلی لیتری به داخل هر کدام از ۲۰ عدد میکروتیوب یک میلی لیتری انتقال داده شد و بعد توسط دستگاه سانتریفیوژ (U.K و BNI8OHY و ۲۰۱۰ و West Sussex) (Model Centrifuge) سانتریفیوژ شد (rpm ۱۰۰۰۰) (La5): بدین منظور دقیقه بعد از سانتریفیوژ مایع روی بیرون ریخته شد و رسوب باکتری ته میکروتیوب‌های دارای دیگر نیز توسط یک میلی لیتر از سرم فیزیولوژی ۰/۹ درصد سانتریفیوژ شد تا کاملاً مورد شیستشو قرار گیرد (۱۹). از این امولسیون باکتریایی جهت استفاده در ریزپوشانی باکتری استفاده شد.

ریزپوشانی لاکتوباسیلوس اسیدو فیلوس (La5): بدین منظور مخلوطی از آژینات سدیم (Sigma, USA) و نشاسته مقاوم ذرت ۹۹/۹ Hi-maiza (Merk, Daemstadt, Germany) در صدو مقدار قابل توجهی باکتری موردنظر بعد از تخلیص از محیط کشت در داخل آب مقطراً استریل تهیه شد. ابتدا ۲۰ گرم آژینات سدیم به ۲۰۰ میلی لیتر آب مقطراً اضافه گشت و سپس استریل شد. پس از آن محلول آژینات به مدت یک شب در یخچال قرارداده شد تا ذرات آژینات بخوبی آب جذب کند. روز بعد محلول آژینات از یخچال به محیط آزمایشگاه منتقل شد تا با محیط هم‌داشود. در همین موقع ۲۰ گرم نشاسته مقاوم به آرامی به داخل محلول آژینات در 79219 staufen KG Germany (IKA Labortechnik Model) می‌شد، اضافه گشت و بعد ۱۰ عدد از میکروتوب‌های حاوی امولسیون باکتریایی تهیه شده در مرحله قبل مجموعاً به میزان ۱۰ میلی لیتر به مخلوط آژینات / نشاسته تخلیه شدند و حدود ۵/۰ میلی لیتر تویین ۸۰ (Merk, Hohenbrunn, Germany) به آن اضافه شد. سپس مخلوط حاصل وارد محلول کلرید کلسیم ۱/۰ مولار گردید. در اثر تماس آژینات با یون‌های کلسیم، دیواره کپسول کاملاً شکل گرفت و دانک‌ها بصورت قطراتی ریز در محلول کلرید کلسیم تهشیش شدند (۸، ۹، ۱۹، ۲۲). سپس محلول کلرید کلسیم زهکشی و جدا گردیده و دانک‌های حاصل

تصویر ۲- مشاهده باکتری لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس (La5) در برش عرضی دانک آژینات کلسیم با پوشینه نشاسته مقاوم با بزرگنمایی $\times 100$.

این مطالعه به منظور تعیین میزان بقای لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس (*La5*) آزاد و ریزپوشانی شده با آژینات کلسیم و نشاسته مقاوم در شرایط مشابه مایع معدی-رودهای انجام گرفت. براساس نتایج حاصل از شمارش باکتریائی در زمان‌های صفر، 30 ، 60 ، 90 و 120 دقیقه گرمخانه‌گذاری در دمای 37 درجه سانتیگراد در شرایط محلول نمک صفراوی $0/6$ درصد ($pH = 8/25$) و همچنین در زمان‌های صفر، 30 ، 60 ، 90 و 120 دقیقه گرمخانه‌گذاری در دمای 37 درجه سانتیگراد در شرایط مشابه مایع معدی ($pH = 1/55$) و به دنبال آن گرمخانه‌گذاری در دمای 37 درجه سانتیگراد به مدت 150 دقیقه در شرایط مشابه مایع رودهای ($pH = 7/43$) با و بدون نمک صفراوی $/6$ درصد، نشان داده شد که ریزپوشانی با زل آژینات کلسیم و نشاسته مقاوم باعث افزایش معنی داری در بقای باکتری مورد نظر در شرایط فوق شده است. این بدان معنی است که ریزپوشانی باکتری به مانند حایلی تأثیر سوء شرایط نامساعد محیطی روی باکتری را کاهش داده و باعث افزایش ماندگاری آنها می‌شود. این نتیجه با یافته‌های Krasaekoопt و همکاران در سال 2004 هم خوانی دارد (۱۲). در مطالعه Cui و همکاران در سال 2000 بقای بیفیدو باکتریوم به دام افتاده در آژینات پلی-ال-لیزین در شرایط اسیدی و شرایط مایع رودهای چشمگیر بود (۴). Picot و همکاران در سال 2004 ریزپوشانی بیفیدو باکتریوم در میکروکپسول‌های برپایه پروتئین آب پنیر و بقدار شرایط شبیه سازی شده مایع معدی-رودهای و در داخل ماست رامورد بررسی قرار داده اند. در این پژوهش باکتری *B.longum R023* و *B. breve R070* با روش امولسیون و خشک کردن افشاری در پروتئین آب پنیر دناتوره شده بعنوان ماده غیر متحرك ساز، ریزپوشانی شده بودند. میزان بقای *B. breve R070* ریزپوشانی شده نسبت به سلول‌های آزاد در طی 28 روز ذخیره‌سازی در دمای 4 درجه سانتیگراد در ماست $Log cycles + 2/6$ بعد از قرار گرفتن در شرایط مشابه معدی-رودهای $Log cycles + 2/7$ بود که این مقدار بسیار بالا و قابل توجه بود (۱۷). Hansen و همکاران در سال 2002 ماندگاری

تصویر ۱- شکل دانک‌های حاصله از ریزپوشانی باکتری لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس (La5) با آژینات کلسیم و نشاسته مقاوم با قطر تقریبی $100-50$ میکرون (بعد از پاشیدن لوگول و با بزرگنمایی 10).

گرمخانه‌گذاری 1 میلی لیتر از آنها به داخل 9 میلی لیتر مایع رودهای (فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم $0/05$ مول با $pH 7/43$) برابر $7/43$ درصد) انتقال داده شده و به مدت 150 دقیقه در دمای 37 درجه سانتی گراد گرمخانه‌گذاری شدند. سپس هر کدام از محیط‌ها-*Salicin agar* MRS بصورت کشت مخلوط و به مدت 72 ساعت در دمای 37 درجه سانتی گراد گرمخانه‌گذاری شدند، سپس جهت آنالیز آماری میزان بقای باکتری‌های آزاد و ریزپوشانی شده مورد شمارش قرار گرفتند (۱۲). برای مقایسه تعداد سلول‌های زنده باکتری مورد نظر در هر کدام از مقاطع زمانی مطرح شده از آزمون آماری تی مستقل در سطح $0/05$ استفاده شد.

نتایج

در تصویر ۱، شکل و اندازه تقریبی دانک‌های حاصل از پروسه ریزپوشانی و در تصویر ۲ پراکنش باکتری لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس *La5* در داخل دانک‌های نشان داده شده است. اندازه تقریبی دانک‌های در حدود $100-50$ میکرون بود.

نتایج مربوط به میزان بقای لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس *La5* آزاد و ریزپوشانی شده در شرایط مشابه مایع معدی-رودهای در جدول 1 و 2 آورده شده است.

بحث

اهمیت روزافزون پروپیوتیک‌ها و فرآورده‌های غذایی پروپیوتیکی از یک طرف و قابلیت زنده‌مانی اندک این میکرووارگانیسم‌ها در داخل مواد غذایی از جمله فرآورده‌های تخمیری و دستگاه گوارش عمده‌به‌دلیل pH پایین از طرف دیگر، باعث شده تا پژوهشگران همیشه بدنبال راه‌هایی برای افزایش ماندگاری این میکرووارگانیسم‌ها باشند.

جدول ۱- میزان بقای سلول‌های آزاد و ریزپوشانی شده لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس La5 بعد از گرمخانه‌گذاری در محلول نمک صفرایی $\text{pH} = 8/25$ درصد 37°C در طی ۲ ساعت. * در هرستون تعداد سلول‌های زنده ریزپوشانی شده بطور معنی داری بیشتر از سلول‌های آزاد می‌باشد ($p < 0.05$).

دقیقه ۱۲۰	دقیقه ۹۰	دقیقه ۶۰	دقیقه ۳۰	دقیقه ۰	
$<10^{-7}$	$<10^{-7}$	$4\pm0/4\times10^{-7}$	$9\pm0/5\times10^{-8}$	$2\pm0/1\times10^{-10}$	بакتری‌های آزاد (cfu/ml)
$9\pm0/4\times10^{-8}$	$1\pm0/7\times10^{-8}$	$1\pm0/1\times10^{-9}$	$1\pm0/1\times10^{-10}$	$5\pm0/4\times10^{-10}$	بакتری‌های ریزپوشانی شده (cfu/ml)

جدول ۲- میزان بقای سلول‌های آزاد و ریزپوشانی شده لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس La5 بعد از گرمخانه‌گذاری. در محلول مشابه مایع معدی $\text{pH} = 1/55$ در طی ۲ ساعت و سپس مایع مشابه روده $\text{pH} = 7/43$ (p). با بدون نمک صفرایی $\text{pH} = 7/40$ درصد برابر 15°C دقتیقه در 37°C . * در هرستون تعداد سلول‌های زنده ریزپوشانی شده بطور معنی داری بیشتر از سلول‌های آزاد می‌باشد ($p < 0.05$).

دقیقه ۱۲۰	دقیقه ۹۰	دقیقه ۶۰	دقیقه ۳۰	دقیقه ۰		
$<10^{-7}$	$<10^{-7}$	$1\pm0/4\times10^{-7}$	$1\pm0/4\times10^{-8}$	$3\pm0/3\times10^{-9}$	بакتری‌های آزاد (cfu/ml)	باصرفا
$1\pm0/4\times10^{-8}$	$4\pm0/8\times10^{-8}$	$5\pm1\times10^{-8}$	$1\pm0/7\times10^{-9}$	$7\pm1/1\times10^{-9}$	بакتری ریزپوشانی شده (cfu/ml)	
$3\pm0/1\times10^{-7}$	$1/7\pm1/7\times10^{-8}$	$1/7\pm1/1\times10^{-9}$	$4\pm0/6\times10^{-9}$	$2\pm0/4\times10^{-10}$	بакتری آزاد (cfu/ml)	بدون صفراء
$1\pm0/1\times10^{-9}$	$1\pm0/2\times10^{-10}$	$5\pm1\times10^{-10}$	$8\pm0/5\times10^{-10}$	$9\pm0/6\times10^{-10}$	بакتری ریزپوشانی شده (cfu/ml)	

آلرژینات میزان بقای پروبیوتیک‌ها هم متناسب با آن افزایش می‌یابد، بدون اینکه تأثیری در آزادسازی سلول‌های به دام افتداده در آن داشته باشد(۱۳). و در مطالعه‌ای که توسط Simpson و همکاران در سال ۲۰۰۴ انجام گرفته است این نتیجه حاصل شد که کلرید کلسیم باعث افزایش استحکام ژل آلرژینات‌می‌شود و هرچه قدر میزان Ca^{++} بیشتر باشد میزان ضخامت پوشینه و درنتیجه استحکام آن بیشتر می‌شود(۲۰).

Kailasapathy و همکاران در سال ۲۰۰۲ ریزپوشانی باکتری پروبیوتیک، تولید محصولات پروبیوتیکی و افزایش ماندگاری این ارگانیسم‌ها در داخل محصولات و مخصوصاً داخل دستگاه معدی- روده‌ای انسان را مورد بررسی قرارداده‌اند. در این پژوهش اعلام شده است که ریزپوشانی با هدف فراهم آوردن یک سد فیزیکی برای حفاظت پروبیوتیک‌ها در مقابل شرایط نامساعد محیطی موجود و بی حرکت نگه داشتن باکتری‌های پروبیوتیکی در بیوتکنولوژی انجام می‌گیرد. روش‌های مختلف ریزپوشانی نیز مورد بحث در این مطالعه می‌باشد و آمده است که بیشترین موارد این فن آوری آلرژینات کلسیم می‌باشد و این نشان دهنده اهمیت این ماده است. مواد دیگر که بعد از آلرژینات بیشترین استفاده را دارند کپاپا - کاراگینان، صمغ ژلان، ژلاتین و نشاسته معرفی شده‌اند. نیازهای تحقیقاتی در این زمینه شامل طراحی دانکهادرسایزهای کوچک و بامقاومت بالا در حد میکرو و نانومی باشند که کاربردهای تجاری زیادی دارد. حامل‌های غذایی گزارش شده شامل ماست، پنیر، بستنی و سس مایونز می‌باشد(۱۰).

Anselmi و همکاران در سال ۲۰۰۲ هم استفاده از تکنولوژی جدید در بهبود ویژگی‌های ریزپوشانی، با بکارگیری اثر استحکام بخشی اشعه U.V، پایداری ذاتی خوب دانک‌ها، سمزایی پائین و توانایی مقاومت بهتر و فرمولاسیون ساده و ارزان که از اهداف مهم این تکنولوژی می‌باشند را

گونه‌های مختلف بیفیدو باکتریوم ریزپوشانی شده با آلرژینات کلسیم را در شیر و شرایط مشابه معدی - روده‌ای مورد بررسی قرارداده‌اند. در این مطالعه ۹ سویه از این جنس انتخاب شده بود که اثر کلی ریزپوشانی در افزایش بقای این جنس از باکتری نشان داده شد و از این نظر با مطالعه حاضر مطابقت دارد (۷). همچنین Sultana و همکاران در سال ۲۰۰۰ ریزپوشانی باکتری پروبیوتیک با آلرژینات - نشاسته را انجام داده و بقای این باکتری را در شرایط مشابه معدی - روده‌ای و در داخل ماست، مورد بررسی قرارداده‌اند. بر اساس نتایج حاصل از این پژوهش بکارگیری نشاسته با آمیلوز بالا یا Hi-maize (بعنوان پری بیوتیک)، کپسول سازی باکتری زنده را در مقایسه با مورد بدون نشاسته بهبود می‌بخشد و بقدیمی باکتری‌های لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس و سویه‌های مختلف باکتری‌های ریزپوشانی شده در طی ۸ هفتگه نگهداری در ماست به اندازه ۰/۵ لگاریتم و در سلول‌های آزاد لگاریتم کاهش داشت. در این مطالعه نیز نقش توأم آلرژینات - نشاسته در افزایش بقای باکتری پروبیوتیک در شرایط نامساعد با مطالعه حاضر مطابقت دارد (۲۱). لازم به ذکر است که یکی از فاکتورهای مرتبط و مهم در زمینه ریزپوشانی پروبیوتیک‌ها با ژل آلرژینات کلسیم که مورد توجه پژوهشگران نیز می‌باشد غلظت‌های آلرژینات و همچنین کلسیم به کار گرفته شده در این پروسه می‌باشد. در این رابطه Mandaal و همکاران در سال ۲۰۰۶ تأثیر غلظت‌های آلرژینات روی بقای باکتری NCDC-298 L.casei در ریزپوشانی شده را مورد بررسی قرار داده‌اند. در این مطالعه مقاومت غلظت‌های متفاوت آلرژینات ۴، ۳، ۲ و ۱ در pH ۱/۵ و نمک‌های صفرایی با غلظت‌های بالای ۱-۲ درصد و پروسه گرمایی ۵۵، ۶۰، ۶۵ درجه سانتیگراد برای ۲۰ دقیقه مورد مطالعه قرار گرفته‌ند. بر اساس نتایج بدست آمده در این مطالعه در شرایط pH پایین قولون و در حضور املاح صفرایی و پروسه گرمادهی، با افزایش غلظت

References

1. Anal, A.K., Singh, H. (2007) Recent advances in microencapsulation of probiotics for industrial applications and targeted delivery. *Trends Food Sci. Tech.* 18: 240-251.
2. Anselmi, C., Centini, M., Rossi, C., Ricci, M., Rastrelli, A., Anderassi, M., Buonocore, A., La Rosa, C. (2002) New microencapsulated sunscreens: technology and comparative evaluation. *I. J. Pharmacol.* 242: 207-211.
3. Boylston, T.D., Vinderola, C.G., Ghoddusi, H.B., Reinheimer, J.A. (2004) Incorporation of bifidobacteria into cheeses: challenges and rewards. *Int. Dairy. J.* 14: 375-387.
4. Cui, J.H., Goh, J.S., Kim, P.H., Choi, S.H., Lee, B.J. (2000) Survival and Stability of Bifidobacteria Loaded in Alginate Poly-L-lysine Microparticles. *I. J. Pharmacol.* 210: 51-59.
5. Donkor, O.N., Henriksson, A., Vasiljevic, T., Shah, N.P. (2006) Effect of acidification on the activity of probiotics in yoghurt during cold storage. *Int. Dairy. J.* 16: 1181-1189.
6. Gong, C., Zhang, H., Wang, x. (2009) Effect of shell materials on microstructure and properties of microencapsulated n-Octadecane. *Iranian Polym. J.* 18: 501-512.
7. Hansen, L.T., Allan-Wojtas, D.M., Jin, Y.L., Paulson, A.T. (2001) Survival of Ca-alginate microencapsulated bifidobacterium spp. in milk and simulated gastrointestinal conditions. *Food Microbiol.* 19: 35-45.
8. Homayouni, A., Ehsani, M.R., Azizi, A., Yarmand, M.S., Razavi, S.H. (2007) Effect of lecithin and calcium chloride solution on the microencapsulation process yield of calcium alginate beads. *Iranian Polym. J.* 16: 597-606.
9. Homayouni, A., Azizi, A., Ehsani, M.R., Yarmand, M.S., Razavi, S.H. (2008) Effect of microencapsulation and resistant starch on the probiotic survival and sensory properties of symbiotic ice cream. *Food Chem.* 111: 50-55.
10. Kailasapathy, K. (2002) Microencapsulation of probiotic bacteria: technology and potential applications.
11. Klaenhammer, T.R. (2001) *Food Microbiology: Fundamentals and Frontiers*. ASM press. Washington D.C, USA.
12. Krasaeko, W., Bhandari, B., Deeth, H. (2004) The Influence of coating materials on some properties of alginate beads and survivability of microencapsulated probiotic bacteria. *Int. Dairy. J.* 14: 737-743.
13. Mandal, S., Puniya, A.K., Singh, K. (2006) Effect of alginate concentrations on survival of microencapsulated *Lactobacillus casei* NCDC-298. *Int. Dairy. J.* 16: 1190-1195.
14. Mirzaei, H., Nahaei, M.R., Javadi, A., Ahmadi-Manesh, M. (2009) Effect of some probiotics on *Escherichia coli* O157:H7 during associated growth in milk. *J. Vet. Res.* 64: 279-282.
15. Mortazavian, A., Razavi, S.H., Ehsani, M.R., Sohrabvandi, S. (2007) Principles and methods of microencapsulation of probiotic microorganisms. *Iranian J. Biotechnol.* 5: 1-18.
16. Ohashi, Y., Umesaki, Y., Ushida, K. (2004) Transition of the probiotic bacteria, *Lactobacillus casei* strain shirota, in the gastrointestinal tract of a Pig. *Int. J. Food Microbiol.* 96: 61-66.
17. Picot, A., Lacroix, C. (2004) Encapsulation of bifidobacteria

- in whey protein-based microcapsules and survival in simulated gastrointestinal conditions and in yoghurt. Int. Dairy J. 14: 505-515.
18. Shah, N.P. (2000) Probiotic bacteria: selective enumeration and survival in dairy Foods. J. Dairy Sci. 83: 894-907.
19. Sheu, T.Y., Marshall, R.T. (1993) Microentrapment of lactobacilli in calcium alginate gels. J. Food Sci. 54: 557-561.
20. Simpson, N.E., Stabler, C.L., Simpson, C.P., Sambanis, A., Constantnidis, I. (2004) The role of The CaCl₂-guluronic acid interaction on alginate encapsulated β TC3 Cells. Biomaterial. 25: 2603-2610.
21. Sultana, K., Godward, G., Reynolds, N., Arumugaswamy, R., Peiris, P., KailasaPathy, K. (2000) Encapsulation of probiotic bacteria with alginate-starch and evaluation of survival in simulated gastrointestinal conditions and in yoghurt. Int. J. Food Microbiol. 62: 47-55.
22. Talwalker, A.N., Kailasapathy, K. (2003) Effect of microencapsulation on oxygen toxicity in probiotic bacteria. J. Dairy Tech. 58: 36-39.

THE EFFECT OF MICROENCAPSULATION WITH CALCIUM ALGINATE AND RESISTANT STARCH ON THE *LACTOBACILLUS ACIDOPHILUS* (LA5) SURVIVAL RATE IN SIMULATED GASTROINTESTINAL JUICE CONDITIONS

Mirzaei, H.¹, pourjafar, H.^{2*}, Homayouni Rad, A.³

¹Department of Food Hygiene, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

²Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

³Department of Food Science and Technology, Faculty of Health and Nutrition, Tabriz University of Medical Science, Tabriz, Iran.

(Received 14 September 2010 , Accepted 26 June 2011)

Abstract:

Microencapsulation of probiotic cells is the newest method for increasing probiotics' survival in probiotic food products in gastrointestinal conditions and safely transferring them to the large intestine. The aim of this study was to investigate the effect of microencapsulation with calcium alginate and resistant starch on the *lactobacillus acidophilus* (La5), and the survival rate in simulated gastrointestinal juice conditions. Survivability of this bacteria was conducted in 0.6% bile salt solution and simulated gastric juice(PH1.55), followed by incubation in simulated intestinal juice with and without 0.6% bile salt. In this study the extrusion method was performed for the microencapsulation process. Data were analyzed using an independent t-test. Our results showed that survivability of microencapsulated cells in a simulated gastric juice condition, and also in simulated intestinal juice with and without 0.6% bile salt, is significantly more than free cells($p<0/05$).

Key words: *lactobacillus acidophilus*, microencapsulation, calcium alginate, resistant starch, gastrointestinal juice.

*Corresponding author's email: drhpsglad@yahoo.com, Tel: 0411-2804828, Fax: 0411-2818682

